

ZPRAVODAJ č.15

červenec 2020

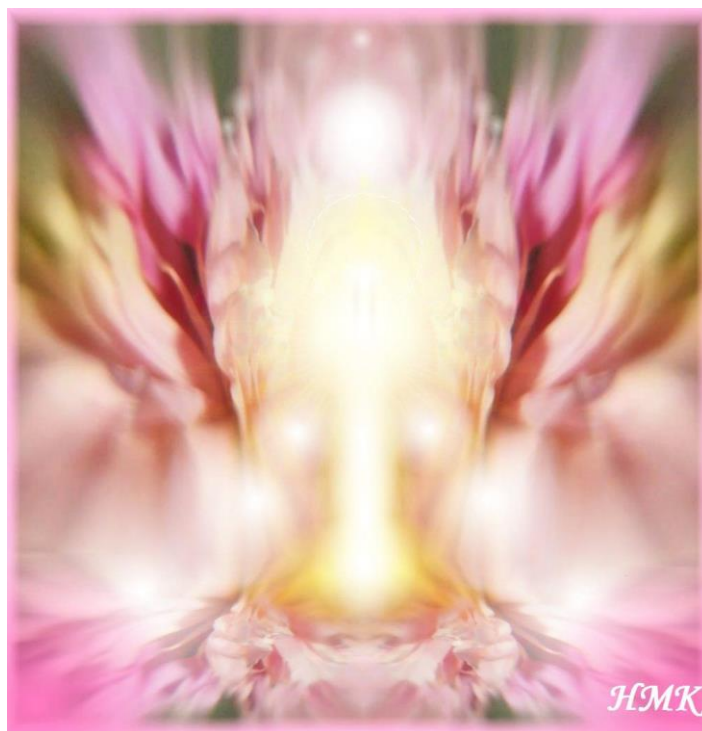
Obec unitářů v Ostravě

OBSAH:

Na úvod... (Libor Mikš)	3
VÝZNAM FOTOGRAFOVÁNÍ (Hana Kupková).....	4
NOVÉ POSELSTVÍ SLUNCE V BULHARSKU (bratři Grossmannové).....	5
EVANGELIUM HOR – 5 část: Boj duchů v přírodě (Jakob Lorber)	7
JOHN D. ROCKFELLER (O.Z.A. Hanish)	9
NEJSME STEJNÍ (Lucie Ioannah Poláková)	12
CHRISTINA VON DREIEN – dívka s rozšířeným vědomím (Jan Grossmann)....	13
DALŠÍ INSPIRACE, ODKAZY a tipy	20
PROGRAM AKCÍ NA III. čtvrtletí 2020	22
ODKAZY	23

Pozn. Nové aktualizace 7.9.2020

Fotoobraz H. Kupkové „Energetická Posila“ - vybrán z nové výstavy č. 9:
<https://meditacnifotoobrazyhmk.blogspot.com/>

Na úvod...

Vážení čtenáři, 15. číslo našeho Zpravodaje OOU přichází v době, kdy údajné nebezpečí koronavirové pandemie stále není zažehnáno. Naopak, objevují se příznaky signalizující možnost předpovídaného druhého kola. Minule jsem uvedl, že celou tuto tzv. pandemii nevnímám negativně. Neměli bychom podléhat strachu, zmaru a beznaději. Dosavadní průběh a počty údajně zesnulých na záhadný koronavirus zatím označení pandemie neopravňují, ale nechci situaci zlehčovat. Mnohá opatření, zejména při zpětném pohledu, se jeví jako přehnaná, ale chápu, že být v pozici těch, kteří o opatřeních rozhodují, není jednoduché. I jim, stejně jako nám ostatním, chybějí pro tuto situaci dostatečné znalosti a zkušenosti.

Ne, nechci se stavět do pozice moudřejšího a zkušenějšího, jehož názory by měli ostatní s nábožným nadšením a nekriticky přijímat. Ale přesně takové představy o náboženství a práci duchovních někteří mají. O náboženství existuje mnoho představ, ale celkově mám dojem, že názory na něj jsou dnes spíše negativní než pozitivní. Připouštím, že mnoho historických událostí skeptický názor na náboženství podporuje. Avšak, jako v mnoha jiných případech, náboženství je pouze jev, nástroj, a sám o sobě není ani špatný, ani dobrý. Hodnotit jej můžeme až ve chvíli, kdy jej někdo, tedy konkrétní člověk, použije. Pak teprve budou následky dobré, nebo špatné. I tak bývá mnohdy naše hodnocení zkreslené, protože nemáme dostatek znalostí a informací.

„Poznej Pravdu, a Pravda tě osvobodí“. S trochou nadsázky se mohu ptát, zda je tento biblický výrok pravdivý. Je, nebo není? Stejně byste se měli ptát i vy. A často se dostanete do situace, kdy na nějakou věc mají dva lidé názor přesně opačný. Komu z nich věřit? Jak mám poznat, kdo má pravdu? A nyní prosím pozor, toto je opravdu velmi důležité. Použil jsem formulaci „komu z nich věřit“. Je totiž úplně jedno, zda uvěříte prvnímu, nebo druhému. Uvěřili jste verzi, která se vám zdála pravděpodobnější nebo je pro vás daná osoba větší autoritou. Stále jste na úrovni víry, ve skutečnosti „nevíte“. Jak poznat pravdu? Jsou lidé, kteří mají mnoho načteno, absolvují kdejakou přednášku celé plejády uznávaných guruů, učitelů, astrologů, duchovních zasvěcenců. Jenže Pravda není něco, co získáte z vnějšku, co vám někdo řekne nebo co si někde přečtete. To vše vás může v nejlepším případě k Pravdě pouze navést. Pravda je vnitřní prožitek. Abyste mohli prožívat Pravdu, musíte si vypěstovat rozum a naučit se používat intuici. Je tato informace pravdivá? Ověření je pouze na vás samotných.

Přeji vám, aby chvíle strávené s naším Zpravodajem byly příjemné a abyste v něm našli užitečné podněty na vaší osobní cestě poznání Pravdy.

Libor Mikš

VÝZNAM FOTOGRAFOVÁNÍ

Hana Kupková

Hlavní smysl fotografování je (pro mě): Soustředit se na to Hezké, Pozitivní v životě a zdůraznit To.

Stejně tak bychom měli činit i v běžném životě. Je to nekonečná škola, vývoj skrze každodenní lekce a práce na sobě. Soustředit se na To Dobré - v nás... i mimo nás, uvidět To, rozvinout To, podpořit To i v jiných, namísto kritik, posuzování, dedukcí či soustředění se jen na to špatné a negativní.

To, čím se naše mysl zaobírá, roste, zvětšuje se a vytváří určitou energii v nás a okolo nás (auru).

Jak máme přispět k rozvoji Dobra a Lásky, Krásy a Pozitivity v tomto světě, když se budeme zaměřovat jen na to, co je špatné? **Zkusme se soustředit na To, co je Dobré a začít u sebe sama - hledat, poznat Zdroj Dobra v nás samých, soustředit se na Něj - na své Srdce, Zdroj Života v nás a Ten rozvíjet.**

SÁHNĚME SI DO SVĚDOMÍ A SPOČÍTEJME, KOLIKRÁT ZA DEN KRITIZUJEME, POUKAZUJEME NA CHYBY DRUHÝCH A STÁLE SI NA NĚCO STĚŽUJEME?

Není už čas se konečně nad sebou zamyslet a začít vše vnímat jiným způsobem? Položit si otázku: **Jak mohu dnes přispět něčím Dobrým, co mohu vykonat prospěšného, pozitivního či inspirativního?** Často stačí jen si To v sobě uvědomit a již se Dobro probudí, zaktivuje a rozvine zcela samovolně. Nemusí jít o nějaké velké skutky, ale důležité je - jednat s pozitivní Energií.

Kritizovat, vidět jen chyby, to umí každý. Ale soustředit se na Podstatu, Jádro, Základ všeho, na To, co nás oživuje, na Dobro v nás, to vyžaduje velkou sílu a odvahu. Snažme se o to.

Poznámka: Tato úvaha vznikla na základě mnoha situací s určitými lidmi v mém okolí, tedy je to (kromě mých vlastních lekcí a poučení pro mne) i poselství pro ně. Netýká se to mnoha mých dobrých přátel, o kterých vím, že na sobě neustále intenzivně pracují a snaží se už dlouho Žít a Tvořit na základě Dobra a Lásky v sobě probuzené a aktivované...

Vybrány fotografie HMK z os. blogu:

<https://fotografiehmk.blogspot.com/>

(KAČJAK - DRAMALJ - PŘI ZÁPADU SLUNCE - CHORVATSKO)

Cenný nález

Jan a Jaroslav Grossmannovi

V celostátním časopise pro psychická studia Spiritistická revue z 11. 11. 1934 a z 1. 1. 1935 jsme objevili článek o známém Bílém bratrstvu v Bulharsku, který předkládáme čtenářům v původním znění (včetně tehdejšího pravopisu):

Nové poselství Slunce v Bulharsku

Zpráva, vydaná kroužkem stoupenců "Světového bratrství" v Sofii

"Mistr" Světového Bratrství Danow pracuje již 30 let v Bulharsku na šíření nového učení. Jeho nedělní kázání jsou pečlivě zapisována a téměř všechna již vydána tiskem (11 svazků).

Činnost Danowova je rázu nábožensko-výchovného. Přednášky okultní jsou neméně početné. Stoupenci Světového Bratrství, ač roztroušeni po malých i větších místech celého Bulharska, jsou ve stálém spojení s Ústřední školou v Sofii. Tato škola je vystavena v nádherné krajině za městem a kolem ní povstala celá obec učeníků, kde ideje nového učení se uvádějí ve skutek.

"Láska se spojuje s Moudrostí", tot' naplnění nejvyššího kosmického zákona, káže mistr Danow. Celá soustava sluneční dosáhla středu svého vývoje; země dospěla však rovněž do středu svého vývoje. Jde tudíž o současnost dvou význačných kosmických údobí, kterou vztahy země k slunci nově se vyvíjejí.

Země vstupuje - dle mistra Danowa - do nové oblasti. To vyžaduje úplného likvidování všech starých závazků a přípravy pro nové prostředí. Proto ty krise a neštěstí - sociální, politické, náboženské a mravní - jež tak těžce doléhají na lidstvo a přetvořují od základů život společnosti i jedince. Tato žhavá, všude působící vlna se snaží především přetvořiti osobní "svědomí" jedince ve svědomí celku, ve svědomí kosmické. V tom vězí pravá, hluboká příčina všech sporů, krisí a bojů, všech obtíží, které jsou nyní údělem lidstva.

Tato vlna působí s neodolatelnou mocí, nikdo a nic nemůže ji zadržet. Zničí všechny staré řady života, které již nemohou odolat tlaku nového ducha a vyjádřiti nové síly, jež nyní účinkují ve světě. Lidem nezbude, než se tomu přizpůsobiti. Komu se podaří vpraviti se v harmonii s jeho chvěním, ten bude včleněn v jeho rytmus a nalezne nové a bohaté podmínky vývoje. Připraví se na novou kulturu, kulturu Lásky, jejíž sociální význam bude ve sbratření lidstva - ve Svazu národů na zásadě Lásky.

Není to po prvé, co malý slovanský národ Bulharů se ocitá v předních řadách kulturního boje. Na počátku X. století založil Bogomil, bulharský kněz, křesťanskou sektu. Bogomil učil o dvojí bytosti božské, dobré a zlé. Bůh je tvůrce světa duchovního, nebeského, ďábel pak světa tělesného. Bogomil zavrhoval přísahu, i kněze, mši i svátosti, pití lihových nápojů i požívání masa, zamítal válku i trest smrti, z bible přijímal jen Nový zákon.

Bogomilové, stoupenci kněze Bogomila, roztříštili se po celém Balkáně, Itálii a Francii, byli však všude vyhubeni za reformace v XVI. století.

V prvním čísle tohoto ročníku otiskli jsme portret vůdce Bílého bratrstva v Bulharsku - Petra Danova. V tomto čísle přinášíme některé zajímavé zprávy o tomto bratrstvu a doplňujeme je i ilustracemi. Obě zaslá s. A. Zlámalová z Brna, která ve středu tohoto bratrstva prožila své prázdniny.

Bílé bratrstvo, které existuje v Bulharsku již dlouho, v posledních letech zřídilo své středisko v krásné krajině, Izgrev zvané, 3 až 4 km vzdálené od Sofie (dnes je městskou čtvrtí

Sofie - pozn. JG), poblíž krásného lesa. Tam je postavena osada malých vilek se zahrádkami, ve kterých trvale žije asi tři sta osob. Mají tam svůj spolkový dům, zvaný "Slunečný sál", a v jeho sousedství žije i vůdce Petr Danov.

Izgrej je jedno z nejkrásnějších míst v Sofii. Odtamtud naskýtá se krásný pohled na Vitošu, Ichtimanskou pahorkatinu, planinu Lozen, Ljubin a velkou část Sofijských polí. Na jaře a v létě je Izgrej v samém květu. Zahrady bratrstva jsou v létě plny plodů; i víno tam dobře dozrává. Letos urodilo se tam i hojně zeleniny, neboť Izgrej má nyní vodu z nového rilského vodovodu, která je vedena z Rilských jezer. Jezera jsou položena ve výši asi 2000m.

Kolonie bratrstva má tři vodovody. Dva z nich mají zvláštní styl. Kolem jednoho je různobarevný kámen, na něm je nanesen zvěrokruh a mnoho krásných uměleckých ozdob.

Plastiky na druhém vodovodu zobrazují pasoucí se srnu, orla, upravujícího si své hnízdo, a člověka, který čte a přemýšlí. Nad reliéfy je nápis: "Mysli dobře, pracuj dobře, jez dobře!"

Co se týká duševní práce, je bratrstvo hodně čilé. Každou středu v 5 hod. ráno začíná škola.

V pátek o 5. hod. ranní přednáší Danov mládeži.

V neděli ráno v 5 hod. je všeobecné shromáždění. První čtvrt hodinka jest určena meditaci, potom následuje duchovní přednáška, zvaná "Ranní slovo". Druhá přednáška se koná o 10. h. dopol. Někteří bratři a sestry, bydlící ve městě, přicházejí pravidelně po celý rok na tyto přednášky.

Každého dne ráno vyjdou všichni, aby pozdravili východ slunce. U té příležitosti učitel Danov často bratrstvu vysvětluje, která životní síla a vlna vesmírové energie prochází lidskými bytostmi a jaké jsou její účinky v různých hodinách a různých denních dobách.

Po tomto pozdravu slunce shromáždí se všichni na širokou louku, kde za doprovodu hudby konají rytmická cvičení. Mistr Danov nazval toto cvičení panrytmikou. Panrytmiky se zúčastní každého dne 200 až 300 osob různého stáří. Cvičení trvá hodinu denně. Dvakrát týdně cvičí s nimi i vůdce Danov. Cvičení má význam fyzický i duchovní.

Po celý rok podnikají sestry a bratři z Izgrevu společné exkurse na Vitošu a na Rilů k sedmi jezerům. Tam uprostřed hor prožívají krásné chvíle zábavy i poučení. Stavějí si tam i stany a zůstávají tam někdy několik dní. Mezi sebou mají hodně osob hudebně vzdělaných, a proto mají i své písně a skladby hudební.

Bílé bratrstvo tvoří v Bulharsku skupinu lidí nejvzdělanějších. Jsou mezi nimi vysocí vojenští hodnostáři, profesori, advokáti, umělci, úředníci, učitelky, studenti, řemeslníci, rolníci, obchodníci i dělníci, kteří sebevzděláním se postavili po bok těm, kdož mají vyšší školní vzdělání.

Mezi všemi jest upřímné bratrství. Jsou vegetariány a žijí velmi střídme. Obědy mívají po celý rok společné. V létě za krásného počasí obědvají venku, v zimě a při špatném počasí v sále. Při vaření sestry se střídají. Snídaně a večeře si připravuje každý doma.

Kromě členů, zaměstnaných v různých oborech a povoláních, jsou mezi nimi i pensisté, kteří krásně tam dožívají zbytek svého života.

Bílé bratrstvo má své členy roztroušeny po všech městech a vesnicích bulharských a počet jejich stále vzrůstá.

(Poznámka J. G.: Redakce časopisu Spiritistická revue následně otiskla šest fotografií, které zde nebylo možné přetisknout kvůli jejich nízké kvalitě. Místo nich si může zájemce prohlédnout četnou fotografickou dokumentaci a nákresy ze života Bílého bratrstva v Bulharsku v překladech knih "Rozhovory s Učitelem u Sedmi rilských jezer" a "Učitel hovoří", vydaných Unitarií v Ostravě v roce 2017 a 2018)

BOJ DUCHŮ V PŘÍRODĚ

(12. května 1842)

Vzpomenete-li si na mnohá jiná Má vám daná odhalení přírody, v nichž bylo zejména vylíčeno, kde má svůj původ svět zvířat¹, bude vám ihned jasno, proč byla tato naše hora v úvodu nazvána významným a velkým chudobincem.

Hleďte, duše a duchové, obyčejně zejména ještě velmi pozemsky smýšlející, se zdržují v oblasti Planety, kterou dříve obývali v těle. Tito duchové jsou nezřídka plni hněvu, zlomyslnosti a vzteku proto, že museli tak brzy opustit svůj pozemsky dobrý život, a chtějí se nyní za to všemožně mstít. Ačkoliv sice nemohou Zemi vidět - jako vůbec žádný duch nemůže vidět něco, co je **mimo** něj, nýbrž jen to, co je **v něm**, - přece jen však cestou vnitřního podobenství zcela přesně vědí, kde anebo v které krajině Země prodlévají; a protože jako duchové jsou potencemi přirozeně duchovními ve viditelném konfliktu, (snad kontaktu, styku; př.), spojují se také brzy s nimi, aby tím, kdekoli je to jen možno, škodili Zemi, která je nechala tak záhy na holičkách.

Ježto v duchovním stavu cestou obdoby (podobenství) také dobře vědí, že takový horský obr Země je přirozeným užitečným činitelem pro mnohé pozemky kol něho, proto se také zvláště rádi zdržují v jeho sousedství. Pohleďte aspoň na obraz, - když už se vám nedostává příležitosti, abyste mohli tuto horu spatřit ve skutečnosti, - a ihned se přesvědčíte, jak se tu kolem ní kupí spousty a spousty skal, v jejichž roklích, zakřiveních a zatáčkách vystupují nezřídka z ničeho nic náhle tmavošedé mraky, které, když se byly zdvihly nad temena nejvyšších skalních vrcholů a spatřují jaksi náš Grossglockner, opět se pak ihned stáhnou zpět, a často přes sebeprudší vítr nelze jich dostat z jejich skrýší.

Hleďte, tento zjev je již velmi jistým znamením jsoucnosti takových nevrlych a zlomyslných duchů, a to již ve spojení s přirozeně duchovními potencemi !

Pohlédnete-li však výše vzhůru k bílým plochám našeho ledovce, objevíte tu rovněž skoro stále mraky a mlhy, barvy téměř oslnivě bílé. Tyto mraky a mlhy jsou rovněž duchové, ale duchové dobří; z nich, jsou ti nejvýše se vznášející andělští duchové, k ochraně určení, kdežto mlhy vznášející se více v hloubi ledovce a tvořící obyčejně přímočaré pásy obláček jsou sice rovněž dobří duchové, ale pro výšinu ještě ne úplně zralí a teprve spolehlivou bdělostí a rozmanitými boji se zlými duchy se musejí učinit způsobilými, zralými pro výšinu.

Kdybyste byli v této krajině a mohli tu často celé dny přihlížet této hře mlh, tu pak by vás ani ve snu nenapadlo, že by mohlo kdy dojít k vážnému boji mezi těmito vzdušnými potencemi (mocnostmi); avšak kdo by tu měl čas vyčkat, až dojde skutečně k boji mezi těmito lehkými potencemi, ten by také jistě mohl počítati s tím, že mu za tohoto boje přejde hroznou úzkostí zrak a sluch.

Ale jak zde dochází k boji? Jaký je tu obyčejný podnět k němu? Zvíte-li jednou podnět, pak nám také nezůstane neznámou příčina.

Hleďte, dříve již zmínění zlí duchové se zabývají stále myšlenkou na pomstu, aby, zmocnivše se jednou tohoto trůnu dobročinnosti pro země, mohli pak s něho na všechny strany náležitě rozsévat neštěstí! Proto se v dolních úkrytech srocují a konají malé výlety, aby prozkoumali, jak to dopadá se stráží a s obsazením trůnu. Pozorují-li, že to kol něho vypadá dosti čistě pak se taková zpráva rozšíří rychlostí myšlenky daleko široko, a kdekoli je jen nějaký značně rozštěpený horský vrchol, začnou se také ihned všude vytahovati a vznášeti do výše velké spousty stejně tmavošedých mraků, a byla-li předtím obloha zcela čistá, bývá pak nezřídka v několika málo minutách již zcela hustě zahalena takovými často zcela černými

¹ Viz. "Die Erde" (Země), č.5. Novosalemských spisů; vyd.

mračnými spoustami, které křížem krážem táhnou a blíží se, jak říkáváte, per ambages (oklikami; vyd.) k trůnu, aby tímto pohybem zmátly strážce trůnu.

Při takové příležitosti je pak Grossglockner na krátkou dobu také obyčejně zcela prost mraků a mlh; neboť jakmile strážci uzří takové taškářství zlých duchů, ihned se stáhnou a skryjí se pečlivě ve vnitřních, velkých kříšťálových chrámech této hory.

A když nyní hlavní vůdci rozsáhlých zlých rot vidí, že trůn je neobsazen, velí ihned svým uvolněným oddílům, aby se zdvihly co možno vysoko a pak rychle přepadly trůn a navždy zajaly a rozdrtily vše, co naleznou ve vnitřních komnatách.

Na tento povel vrhne se nyní šedá sběř, pro vás, kteříž jste takový přírodní výjev ještě neviděli, s neuvěřitelným chvatem na náš Grossglockner, při čemž se pak v samém jeho sousedství i kolem, poledne tak zatemní, že se lidé v údolích jemu blízkých musejí nezřídka utéci k světlu svíček a lamp. Přitom nastane pak obyčejně zcela ticho, což má ten důvod, že zlí duchové nyní myslí, že konečně jednou zvítězili. Leč taková scéna klidu trvá nejdéle sedmdesát sedm minut. Po této době zpozorujete, že z ledových rozsedlin se začnou táhnouti velmi husté, bílé mraky se pak v krátké době rozšíří pod mraky černými, a když se byly náležitě daleko a hustě rozšířily, začnou se poté nepozorovaně zvedat, a nesou pak černou sběř jaksi na svých zádech vždy výš a výše.

Když nyní černá sběř zpozoruje tuto lest, učiní brzy někde průchod a nechá bílým mrakům projíti. Toto duchové bílých mračen velmi dobře vědí, a vědí že si zlí duchové přitom myslí: "Jen vyjděte ven; až budete jednou úplně venku, pak uvidíte, kdo opanuje trůn.

Když se tedy bílá mračna dostala vesměs nad černá mračna, rozšíří se v této výši rychlostí blesku nezřídka jako síť na mnoho mil daleko na všechny strany a zajmou veškerou zlou sběř, jak říkáváte do jednoho.

Když však nyní zlá sběř obdrží všelikými duchovně telegrafickými depešemi zprávu až k trůnu, že ji bílí duchové všude obklíčili a zajali, tu se tito hrdinové, kteří se již vrhli na trůn, nadmíru rozzuří nad lstí bílých duchů. Začnou soustřeďovat všechny své síly, aby tím násilím prorazily opět bílými masami. Tento okamžik je pak také počátkem vlastního boje.

Zde byste především pozorovali nesmírné zuření a burácení pocházející z tlačení se těchto duchů na sebe a ze stále rostoucího rozlícení; čím více se však tito zlí duchové namáhají, horní duchy prorazit a zničit, tím více jsou také horními duchy tlačeni.

Přitom se dolní duchové začínají ve svém vzteku rozněcovat, a ihned je tu tak ohnivý výjev, že se nezřídka v jedné vteřině řítí více než tisíc nejprudších blesků s velkým, Zemi otřásajícím rachotem na všechny strany jakož i nahoru a dolů, aby usmrtili dolů se probíjející bílé masy, do výše, aby zahubili hlavní vůdce bílých, a do nížiny aneb na zem, aby zničili trůn.

Hleďte, to je nyní prvý manévr! Když však duchové bílých oblaků pozorují, že dolním nepřátelským rotám došlo jaksi střelivo, pak bílí duchové uchopí náhle černé duchy ve všech částech a tisknou je navzájem tak pevně, jak pevný je skutečný kámen, a s největší prudkostí je pak vrhají dolů na Zem, a ovšem větším dílem na rozsáhlé plochy trůnu samého, jakož i v širších okruzích, avšak v menších uzlech, jako kroupy do dolin. Při této příležitosti můžete také velmi snadno pochopit, proč se řítí z mračen - zejména přes ledová pole Grossglockneru nezřídka cent těžké ledové masy, a často v takové hustotě, že tu a takřka jedna ledová kra žene před sebou druhou.

Když takto leží černá sběř vesměs poražena na zemi, nechávají bílí duchové padat na tyto poražené ještě déšť, který se již skládá z duchů míru, nakonec se sami uvolňují v řezavě studený vítr a připoutávají tím poražené duchy na velmi dlouhou dobu k dřívějšímu ledu trůnu. Tím zjednávají těmto zlým bytostem opět klid, v němž se pak během doby obrátí obyčejně k lepšímu. A stane-li se toto, pak se ledové pouto, čili přirozeně duchovní potence rozpouští opět v ledovou vodu, a takto pokořenému duchu je pak ponecháno opět používání jeho svobody.

Polepší-li se, bývá brzy přijat do dolních řad mírových duchů; nepolepší-li se však a při jiné příležitosti opakuje tento útok - což se bohužel děje nejčastěji, - pak bývá opět zcela obyčejným a prostým způsobem zajat, ale v zajetí podržen vždy trochu déle.

Hleďte, toť prvý duchovní výjev, který se odehrává zejména tam, kde se jedná přirozeně o nějaký aspoň domnělý trůn. Ale tento výjev není jediným, který se tu odehrává, nýbrž je jich pak také ještě velmi mnoho, však ty již tak nezasahují do přirozeného jevu, nýbrž prozrazují se rozmanitým způsobem spíše pocitu těch, kteří měli někdy příležitost vystoupit aspoň na spodní část takové hory.

Abychom se však při líčení naší hory nedostali příliš daleko, věnujme při nejbližší příležitosti malou pozornost jen ještě dvěma věcem a potom se rychle obrátíme k evangelické části, která je pro vás mnohem důležitější. A tak pro dnešek dost!

Pokračování příště...

(z knihy *EVANGELIUM HOR* připravila Hana Kupková)

(Celou knihu si můžete stáhnout zde: <http://www.lorber.cz/prehled.html>)

John D. Rockefeller

O Rockefellerovi mluví různí demagogové a štváci všelijak záporně a lživě, protože je zatím nejbohatším mužem na světě. Je tak bohatý, že si už nikdo netroufá stanovit jeho bohatství. Když se přehoupl přes první miliardy, lidé přestali s odhady jeho bohatství. Potom se ozývají zlovolní a nevědomí a tvrdí, že si ty miliardy pořídil nepoctivým nebo zlodějským způsobem. Avšak John získal vše řádným způsobem a v souladu se zákonem. Je třeba mu to přiznat. Může říci: „Je to moje.“

Jak to vše získal? Tato otázka vyvěrá z povahy této věci. John byl malý, chudobný hoch a už tehdy začal se sbíráním brambor. Byl u toho pilný a obratný a takovým způsobem si vydělal za den 25 centů, tzn. asi 1 marku. Za to si kupoval stravu a oblečení a sbírky zákonů, neboť kdyby se někdy stal obchodníkem, tak ho hned napadlo, že bude výhodné předem znát zákony a jednat dle nich a jak je obejít. Jak na to přišel? Napadlo ho to, protože každý, pro koho pracoval, se snažil ho využít, protože byl chudobný. Už ve svém mládí postřehl, že lidé nejsou ani poctiví, ani spravedliví, ať už se octnul kdekoliv. Ani úřady a soudy nezaručovaly spravedlnost. Nespolehlivé zákony bylo třeba vyřadit.

Tak šetřil a šetřil i na jídle. To bylo příčinou žaludečního onemocnění a toho se nezbavil do konce svého života. Musel se stravovat opatrně a střídavě a tak zjistil, jak málo jídla stačí k životu. Tak žije dodnes, velice skromně a omezeně. Vzdor choulostivému žaludku pořád ještě žije, má už 90 let a je soběstačný, stále pracuje a počítá i ve spánku. Stal se otrokem čísel.

I když je miliardářem, tak žije skromně a je příkladem houževnatosti a pevnosti, což z něj činí úspěšného obchodníka. Poskytuje důkaz o tom, co vykoná myšlenka, jen když ji pevně uchopíme a neochvějně držíme. Můžeme hádat, kolik let mu trvalo, než něco našetřil při výdělku 25 centů denně.

John měl přítele, jakého může mít kdokoliv. Nepřítele nemá nikdo, leda jen domnělého. Ten přítel byl jeho protikladem, pokud šlo o znalosti. Byl to mladík a pocházel z Irska. To byla ztělesněná neznalost. Avšak byl zkušeným a zdatným zřizovatelem studní. S jistotou hloubil studny na místě zdroje vody. Číst a psát neuměl.

Oba přátelé se setkávali a svěřovali si své bídné podmínky života. Jednoho dne se však hlásí přítel z Irska a říká: „Kdybychom měli peníze, mohli bychom zbohatnout. Při kopání studní jsem objevil pozemky, kde se vyskytuje ropa. Je to bažinatý pozemek a je na prodej za 17 centů za ar. Studnu už dokážu vykopat a ropu vyčerpat rovněž a ty, Johne, můžeš ropu prodávat. Jen kdybychom měli peníze.“ „Kolik peněz by bylo třeba ke stavbě a zprovoznění studny?“ „Dohromady celkem 100 dolarů“ John říká: „Našetřil jsem 120 dolarů.“

Ještě téhož dne John napsal smlouvy. Dělili se na 2 poloviny. John poskytoval peníze a tak dostal o 1% víc, tedy 51% a jeho přítel 49%. John měl většinový podíl. John napsal i smlouvy o koupi parcel za 5 centů. Kdyby jejich podnikání selhalo v průběhu 5 let, potom ztratí jen 5 centů a 12 centů jim zůstane. Chtěli mít jistotu. John měl zkušenosti. Střežil neustále svůj žaludek, a tak byl ostražitý i v jiných ohledech, avšak v souladu se zákony.

Pozemky byly koupeny, studny vyhloubeny, ropa načerpána a tak John šel prodávat nejen do všech obchodů, ale od domu k domu. Všude uzavřel smlouvy a opatřil je oboustranným podpisem. Kdo jednou koupil, musel kupovat věčně.

Když někdo objevil nové těžební pole, hned se objevil John, aby odhadl jeho hodnotu a nabídl hned slušnou cenu: „Koupím vaše pole.“ Majitel však řekl: „Nechci, ani mi nenapadne!“ John si nechal pohotově patentovat rafinaci ropy a zařídil její všestranné zajištění. Když majitelé nového pramene ropy chtěli rafinovat a získat petrolej a benzín, hned obdrželi od Johna výstrahu s upozorněním na svůj patent. Potom přišli a chtěli prodat svá olejová pole. John jim odepsal: „Nepotřebuji váš majetek, avšak nabízím vám 50 000 dolarů jako kupní cenu se lhůtou do tří dnů do 10 hodin. Bylo možno si to přečíst. Dnes vám nabízím 5 000 dolarů.“ Je to tak spravedlivé? To je přece naprosto spravedlivé. Je třeba být předvídavý. Dostanu-li se do úzkých, potom je řešení jednoznačné: Nechat vše plavat a brát

to, co zbylo. Tak dalece musí každý dosahovat svým rozumem. Kdo nevezme 5 000 dolarů, co potom? Potom je třeba vyhlásit úplný bankrot. John vykupuje a patentuje dále, takže i velké společnosti, které představují miliardové hodnoty, platí Johnovi patentní poplatky. A všichni jsou na něm závislí. Patentní poplatky představují větší příjmy než výnosy z jeho ropných polí.

Je v každém ohledu krytý a zajištěný a není možno jej dohnat ani se mu přiblížit. Neboť John nemluví, pouze myslí, počítá a jedná. Ani k soudu už není předvoláván. Udělali to pouze jednou, avšak nic nepořídili. 54 advokátů se zabývalo jeho případem a polovina z nich zemřela vyčerpáním, ti ostatní onemocněli. Zůstali bezradní, neboť to, co sem tam řekl, bylo: „Nic nevím.“ Na tom trval a tak proces skončil. Nikdo e nenašel, kdo by Johnovi něco dokázal. Byl němý a jen počítal a myslel.

Kolik snědl z toho všeho, co vlastnil? Lze tomu sotva věřit. Ke snídani měl ovesnou kaši a několik kousků sušeného ovoce, kousek opečeného chleba a trošku lehké černé kávy. Smetanu odmítá, neboť by mohla zkysat, nesmí ohrozit svůj choulostivý žaludek, který si musí zachovat v zájmu svých matematických operací. V době oběda se jeho početní zaměstnanci rozjedou do okolních restaurací, aby utratili snadno a rychle své peníze. John naopak jde pěšky do skromné restaurace a objednává šálek mléka a tři krajíce chleba a platil za to před válkou pět centů. Ty centy pokládá opatrně před sebe, ne víc. Nemívá u sebe víc peněz, než právě potřebuje. Potom se vrací pěšky do své kanceláře a už počítá, ještě než se vrací jeho zaměstnanci.

Večer cestuje železnicí domů, ačkoliv má velké auto s řidičem. Avšak on počítá, auto by spotřebovalo benzín za 56 centů a se železnicí to stojí jen 20 centů. Takto ušetří při každé jízdě 36 centů, a to zařazuje mezi své zásluhy. Cestuje domů železnicí, sní beze spěchu svou večeři a potom hned zase počítá.

Je pro nás příkladem houževnatosti a vydělávání peněz. Dobře ví, že ty své miliony nepotřebuje pro sebe při svém skromném způsobu života. Kdyby to vše ušetřil, aby se ve svém stáří uchýlil na odpočinek, dalo by se říci, že vše dělal ze sobeckých důvodů a že byl vlastně podvodník a loupežník. To však nelze o něm tvrdit. John byl vždy spravedlivý a spravedlivý je pořád a jeho jediným úmyslem je pracovat a jednat až do poslední chvílky svého života.

Nikoho nezatěžuje. Rozřešil záhadu stáří a stárnutí a poskytuje jasný důkaz, že zachycená a pevně držená myšlenka vede a řídí člověka až do posledního okamžiku jeho života. Kdyby měl zemřít, tak přetížením vahou čísel ve své hlavě, neboť jeho hlava měla podobu a rozměry podle zákonů přírody.

John vyřešil ještě další záhadu. Jeho lékaři mu předpovídali, že jeho dny jsou sečteny. Tyto prognózy dělali před čtyřiceti lety a dotyční lékaři už zemřeli, ale John stále počítá své

obchodní sumy, nikoliv však dny svého života. Naše počítání, které je důsledkem strachu ze smrti a důsledkem nepřekonané omezenosti.

Zda Johnovy miliony obíhají mezi námi nebo zda s nimi hospodaří sám, je otázka, zda bychom je dokázali udržet! Není vyloučeno a nemuselo by trvat dlouho a začali bychom nakupovat pěkné šaty, saka, obleky, ozdoby. Oči mají velké požadavky. Máme-li něco v kapse, působí to svůdně a ruka vytahuje bankovky. K módnímu oblečení potřebujeme důstojný byt ve vybrané čtvrti, vybavený exkluzivním nábytkem. Potom je třeba pozvat přátele, musíme organizovat slavnosti a musíme se všelijak předvádět, až nakonec snění skončí. Netrvá potom dlouho a skončíme ve výkrmně dobytka.

To je potom výhodnější, když John bude ty peníze držet pevně ve své ruce a ty miliony bude moudře spravovat místo mne, protože nemám čas zabývat se penězi a čísla mi působí trápení. Proto byl ustanoven John na místo určené pro něj. Je svou povahou povolán, založen tělesně i duševně, aby ty miliony spravoval a držel pohromadě. Dokud s nimi zachází poctivě, může klidně zůstat správcem. Dokud on zastává svůj úřad, mám jistotu, že se mi neztratí ani jeden cent.

*(vybráno z připravované knihy MAZDAZNAN DENK LEHRE II DÍL,
překlad z němčiny Josef Oršulík)*

pokračování příště...

NEJSME STEJNÍ

Lucie Ioannah

Nejsme stejní. I když žijeme s někým, vždy bojujeme s nějakými jeho vlastnostmi, s jeho hodnotami, povahou či duchovními názory.

Duchovní "dvojčata" nenajdete, a když, tak spolu obvykle dlouho nevydrží, jelikož jejich nastavení je příliš stejné.

Partner, který je odlišný, vám dává mnohem více: učí vás trpělivosti a odkrývá vlastnosti, o kterých jste dosud ani nevěděli: Skrze partnera můžete třeba zjistit, že jste vlastně hysteričtí a netrpěliví, vzteklí a podráždění, i když hodinu denně meditujete a jíte jen raw stravu. Může vás iritovat, že ho "duchovno" vlastně vůbec nezajímá, a že většinu svého času tráví u lednice nebo u televize (což je podobné), zatímco vy nevynecháte žádnou přednášku o kácení deštných pralesů a doma si tajně na balkóně nabíjíte své krystaly měsíčním světlem. Někdy můžete mít dokonce pocit, že žijete s Číňanem.

V podstatě vás však tento partner trénuje na různé situace, se kterými se můžete v životě setkat, a proto je to ten nejlepší partner na světě. A co vám může pomoci, pakliže doma něco podobného máte? Jednoduše ho nechat dělat to, na co má a dovolit mu, ať je, jaký je. Zlobením se na jeho kvality se beztak nic nezmění. Zkuste si proto vzpomenout, co vás na tomto člověku nejvíce imponovalo a proč jste do tohoto vztahu vůbec šli? Zřejmě byl váš partner milý, laskavý a pomáhající člověk, možná vás dokázal vytáhnout z bryndy nebo se vás zastal... Ať je to cokoliv, má jistě dobré srdce, proto jste si ho vybrali. Pak mu dokážete odpustit i ty pľuňční svačinky, primitivní záliby a absolutní nevědomost ohledně současné duchovní scény (nebo spíše chaosu?). Zlobením se ho stejně nezměníte.

Takže přátelé, buďte rádi za ty odlišnosti **a naučte se neměnit druhé, ale spíše sebe. Naučte se mít za sebou čisto a jednat tak, jak nejlépe umíte.** Druhý člověk se někdy přidá... A když ne, zřejmě má jinou cestu, ale má vás rád a to je přece největší hodnota! ... A ještě dodatek: pokud vás rád nemá, tak proč s ním jste?

Odkazy:

Inspirativní přednášky psychoterapeutky, arteterapeutky a astroložky Lucie Ioannah Polákové zde: https://www.youtube.com/results?search_query=Lucie+Ioannah+

Osobní web: <https://www.luciepolakova.cz/>

Christina

*Z knihy Bernadette von Dreien "Christina",
kniha I. - dvojčata zrozená jako světlo vybral Jan Grossmann*

Bernadette von Dreien píše o své dceři **Christině**, která se narodila s výrazně rozšířeným vědomím. Lidskou existenci vnímá, popisuje a prožívá jako komplexitu kvantových, neuropsychologických a spirituálních jevů. Jak sama říká, není sama, takových "dětí" přichází na Zemi stále více.

Během svého života jsem měla to štěstí setkat se s mnoha lidmi - lidmi všech věkových skupin, odlišného původu a s nejrůznějšími způsoby myšlení a chování. Tyto rozdíly mě vždy nesmírně fascinovaly. Sama sebe jsem se ptala, jak je možné, že někdo dospěje v dobromyslného a laskavého člověka, zatímco u jiného je na denním pořádku

nenávist a násilí. Proč všichni lidé nejrůznějšími cestami hledají štěstí a co vlastně toto vytoužené štěstí je?

Brzy jsem si uvědomila, že recept na štěstí nespočívá jen v dobrém vzdělání, pracovním úspěchu nebo materiálním blahobytu. Klíč k osobnímu štěstí, vnitřní spokojenosti a naplnění je spíše třeba hledat v nás samotných. Pocit štěstí se dostaví, když se nám podaří vymanit se z negativních sebezničujících myšlenkových vzorců a rozvinout svůj opravdový vnitřní potenciál, své opravdové bytí, své poslání. Jenže nás nikdo nenaučil, jak se dívat do vlastního nitra, a ten, kdo pátrá o svém vnitřním já, nezřídka nejprve spatří hlubokou propast - svůj vnitřní chaos. Není divu, že tolik lidí má dnes pocit, že jsou přetíženi tlakem pracovního světa, a jsou hluboce nespokojeni se svým životem. Jak by také mohli být spokojeni, nežijí-li v souladu se svým vlastním, osobním posláním, ale podle struktur předepsaných někým cizím?

Lidstvo zatím nikdy nebylo konfrontováno s tolika globálními problémy a výzvami jako v dnešní době. Množství konfliktů a válek, děsivá chudoba a bída na mnoha místech světa, lidské utrpení s proudy uprchlíků, měnové krize, vnitřní rozervanost a ztráta orientace, stejně jako nespočet problémů v mnoha vládách tohoto světa - to všechno se zdají být znaky buď blížícího se zániku, nebo ohromného přelomu a proměny.

Já sama jsem dlouho žila v přesvědčení, že na to, co se děje na naší planetě, má mé vlastní myšlení a konání jen velmi omezený vliv. Měla jsem za to, že globální proměnu směrem k větší rovnoprávnosti a míru musejí řídit nějaké nadřazené mocenské systémy. Jenže se zdá, že většina politických, hospodářských a společenských struktur není ve své složitosti schopna dalšího vývoje, a tak hrozí, že se vzhledem k jejich destruktivní povaze brzy zhroutí. Vypadá to, že se v našem světě vymklo kontrole i mnoho dalších věcí. Lidé ztratili možnost tyto velmi složité procesy chápat, nemluvě o tom, že by blížícímu se globálnímu chaosu mohli nějak zabránit.

Tento velmi rozšířený názor jsem zastávala i já - až do počátku roku 2015, kdy už tak dost neobvyklý život mé tehdy skoro 14leté dcery nabral zcela nový, netušený směr. Od té doby Christina podivuhodným způsobem proniká do komplikovaných událostí naší doby a procesy na naší planetě popisuje z úhlu, jenž je pro mě zcela nový. Christina mě naučila, že každé lidské individuum má vliv na světové dění. Každý člověk nasměrováním svého vědomí a svou energetickou úrovní přispívá k tomu, jak se vyvíjejí věci v jeho vlastním nitru, v jeho nejbližším okolí a následně i na celém světě. To je pádný doklad toho, že síla vědomí a vnitřní bdělosti a jasnosti zdaleka převyšuje jednostrannou racionální mysl.

Svoji dceru Christinu vnímám jako mladou, autentickou bytost, pro niž žít a milovat znamená totéž. Je to dívka s mimořádným energetickým potenciálem, nadáním a úhlem pohledu, jež nejsou pochopitelné racionálním způsobem myšlení. Kontakt s vyššími, multidimenzionálními úrovněmi reality je pro ni naprosto běžný stejně jako neustálé vnitřní propojení s veškerým Stvořením. Žije ve vědomí reality jednoty a udržuje láskyplný kontakt plný úcty se všemi bytostmi, s nimiž přichází do styku, aniž by je jakkoliv hodnotila nebo soudila. Nejenže tvrdé rány osudu dovede vnímat z vyšší perspektivy, ale také okouzluje úžasnou filozofickou moudrostí a hloubkou.

Christina je příkladem člověka z nové generace mladých evolučních myslitelů, již lidskou existenci vnímají, popisují a prožívají jako komplexitu kvantových, neuropsychologických a spirituálních jevů. Odjakživa se čile zajímala o aktuální světové dění a pokaždé přitom projevovала pozoruhodný vhled do událostí. V této souvislosti se jednou vyjádřila takto:

"Dokud v sobě lidé budou mít více strachu než lásky, bude demokracie - nehledě na to, jak férová či správná se může jevit - neustále využívána k hypnotizování davů."

Christina se ráda zabývá komplexními otázkami z oblasti filozofie, kosmologie, kvantové fyziky, astronomie a astrobiologie, antropologie, mytologie, technologie, ekonomie, sociologie, evoluční biologie, neurobiologie, neuropsychologie i mnoha dalších věd.

Bez problémů se jí daří harmonicky propojovat přírodně-vědecké a metafyzické aspekty. Svým multidimenzionálním chápáním vesmíru - od jeho samořídící se inteligence a Božské geometrie až k naší lidské DNA - projevuje Christina vhléd a poznání, jež není možné nabýt během jejího dosavadního krátkého života. V mnoha případech je sice dobře obeznámena s náročnými obsahy daných vědních oborů - pokud to musí být, i v odborném jazyce - její poznámky ovšem často překonávají stav současné vědy. Nežřídko dochází ke zjištění, že pro mnohé jevy, které vnímá mimo trojrozměrnou skutečnost, neexistují doposud žádná pozemská slova.

S tím vším se Christina řadí k nové generaci pozemšťanů, kteří v sobě cítí poslání ukazovat lidem alternativu k dosavadním trojrozměrným myšlenkovým modelům a životním strukturám. Prostřednictvím rozšířeného vědomí totiž lze v každém člověku probudit vyšší kognitivní sílu, díky níž jsme schopni trvale uzdravit sami sebe i naši planetu Zemi. V popředí budoucí společnosti nebudou stát strach, zastrašování, překrucování skutečnosti nebo destruktivita, ale naopak hluboká vnitřní moudrost, vzájemné láskyplné uznání a společně vybudovaný mír. Christina zdůrazňuje, že obavy, pochybnosti, pocity viny, závist, nenávisť, destruktivita a jiné negativní pocity nejsou součástí plánu Stvoření. Vytvořili je lidé, a proto je zase jen lidé mohou zrušit. Mnohé z toho, co většina z nás vnímá jako bolest a utrpení, jsou jen vnitřní procesy učení, jež bychom měli vítat s láskou a dobrou vůlí bez ohledu na to, jak obtížné se nám prezentují, jelikož tím je transformujeme.

Christina říká: "Láska je to, čeho je ve vesmíru neomezená hojnost, je to jakási pralátka, jež je podstatou všeho, co je."

Christina taková, jaká je, zdaleka není sama. Už několik let se na světě rodí duchovně vysoce vyspělé děti se stále vyšší frekvencí, které vyzařují světlo v tom nejpravějším smyslu slova pouze svou přítomností a svými slovy. Tato nová generace nám svým životem přirozeným způsobem ukazuje, co znamenají autenticity, radost ze života, zodpovědnost, pokora, láska, moudrost a mír - a to beze strachu a bez jakékoliv námahy.

Christina se snaží lidem dodat naději a víru vlastním příkladem, je živoucím důkazem toho, že se nacházíme uprostřed procesu proměny. Světlo je již tady, ovšem mnoho lidí ho v současné době ještě nedovede rozpoznat. Christina říká: "Všichni lidé jsou světlo, jen na to zapomněli." A dále: "Ve vesmíru není nic komplikované. Pouze lidé věci komplikují. Země je škola, vesmír je vysoká škola."

Christina popisuje nadcházející evoluční změnu lidstva z pohledu mnohých úrovní nebo vrstev a vybízí nás, abychom filozofická, vědecká a společensko-politická témata vnímali z multidimenzionálního hlediska. Způsobem plným světla informuje o tom, jak převratný rozměr budou mít pozitivní změny, které očekávají všichni, kdo jsou na ně připraveni a vůči nim otevření. Přitom nás ujišťuje: "Nejsem na tomto světě proto, abych odkrývala chyby ostatních nebo je jakkoliv soudila. Chci jednoduše vrátit lidem světlo a mír. Pak se vše, co světlem není, samo od sebe rozpustí."

Na závěr Christina říká: "... Nadcházející probouzení lidstva se děje na etapy. Dalším krokem je revoluce lásky. Láska je síla obsažená ve všech krásných, kreativních a radostných skutečnostech, z nichž se skládá svět. Naproti tomu destruktivní mocenské struktury jsou jenom zrcadly strachu a nedostatku lásky obyvatelstva. Opravdová láska zanechává všechny obavy za sebou a nejenže umožňuje líbeznou revoluci, ba dokonce ji činí nevyhnutelnou. Umožníme-li energii lásky, aby v nás vzplanula, bude to jako objev ohně podruhé v historii lidstva. Oheň lásky se rozšíří ve všech srdcích - a skrze lásku se změní a nově zformují všechny systémy tohoto světa. Láska je nepronikající síla přírody, a tím také síla nás všech.

Stojíme před volbou: Buď zanikne náš svět v divoké destrukci, nebo se obrátí k tomu, co je dobré a konstruktivní. Existuje jistá možnost, že všechno zanikne v chaosu - impéria se zhroutí, království padnou, budou zničeny životní prostory a celé světy. Vše, co kdysi bylo živé, krásné a přirozeně organizované, se rozpadne na kousky a promění v prach.

Oproti tomuto ponurému scénáři stojí jiná, opačným směrem namířená síla - síla, jež dovede zrealizovat to, co se jeví jako nemožné, je to síla života, síla lásky. Každá lidská bytost představuje malou protiváhu proti chaosu, neboť je schopna vytvořit řád tam, kde běsní destrukce a ne-řád.

Genialita je naše dědictví, svobodná vůle je naše moc a nepřekonatelné překážky představují hru pro naši duši.

Síly ne-světla měly nějakou dobu vítr v zádech. Lidé se tím nechali zvábit, rozum použili proti životu a stali se z nich labilní zombie bez vůle, poháněni žádostivostí, závistí a nesmyslnou touhou po moci. Ne-světlo se před ničím nezastaví, a pokud mu to dovolíme, vše ušlape. Nad jeho destruktivní mocí stojí pouze vůle duše žít podle Božího plánu. Když se zdá, že nemáme žádné možnosti, když vyhlídky nemohou být temnější, a že všechno ovládly násilí a zkáza, přikročí k nám anděl a zašeptá: "Je tu něco, co můžeš udělat: Vyhráj! Zvítěz!"

Silné světlo je schopno otřást každým multiversem až na jeho jádro. A Anděl života již stojí na konci této éry a kyne nám na znamení. My všichni jsme nyní vyzváni, abychom ze Země učinili živý obraz Nebe. Ten, kdo se plně zaváže službám života, v tomto světě zvítězí.

My všichni jsme se narodili jako světlo, a všichni si znovu vzpomenou, že jsou světlem. To je naše budoucnost! Vznikne velké světlo, a toto světlo jsi ty. Přejde velké uzdravení, a toto uzdravení jsi ty. Nastane obrat směrem k lásce, a tento obrat jsi ty. Láska se pak stane měnou každé země, vize dobra bude zákonem budoucnosti. A tenké vlákénko světla se rozvine do nebeského světla.

Moje čtrnáctiletá dcera se mě bez okolků ptá: "Mami, co pro tebe znamená láska?"

Inu, snažím se jí vysvětlit, že lze rozlišovat mezi různými podobami lásky, jakými jsou například sebeláska, láska k rodičům, láska mezi přáteli nebo partnerská láska. Pro mě osobně je zásadně důležité akceptovat lidi takové, jací jsou a jak se projevují v aktuální životní situaci. Ovšem milovat všechny, to je nad mé síly. Přijetí a respekt však pro mě představují přijatelný začátek.

Odpověď mé dcery na mě silně zapůsobí: "Přesně to říkala naše učitelka náboženství. Náš jazyk je zvláštní. Máme na tomto světě sice slovo láska a také ho často používáme, a přitom mnoho lidí ve skutečnosti vůbec neví, co to láska je. A navíc jsou ještě i schopní tento pojem členit a škatulkovat!"

V mém pojetí existuje jen jedna láska. Láska je láska a je bezbřehá, bezpodmínečná, bez konce a nedělá rozdíly. Láska je to, čeho je ve vesmíru neomezené množství, jakási pralátka, jež je podstatou všeho, co jest.

Podivně nepřirozený mi připadá fakt, že lidé údajně některé lidi milují, ovšem jiné nerespektují, nebo je dokonce nenávidí. To je přece naprosto nemožné! Skutečná láska totiž neobsahuje nic než lásku. Jak člověk může milovat a nenávidět současně?"

Vzhledem k tomu, že je Christina svým vědomím nepřetržitě propojená s vyššími Božskými dimenzemi, prožívá tuto nekonečnou všezahrnující lásku neustále a zjevně intenzivněji než my - až natolik, že je to podle jejích vlastních slov nepopsatelné. Vysvětluje mi: "Čím jsou sféry hustší, tím se v nich projevují láska, moudrost, mír a harmonie s menší silou. Zdá se, že u lidí v této třetí hustotě je láska jenom velmi málo. Ale již v páté dimenzi je jí prostoupeno všechno."

Znovu si uvědomuji, že můj rozum není s to pojmout ani popsat oblasti vyšších vesmírných sfér, jelikož jsem zatím neměla možnost je vědomě zažít. Co se týče naší pozemské sféry, tak se mi opravdu jeví, že slovo láska se až příliš často zneužívá. Mohu se

jen dohadovat, jak silný je tento dojem pro ty, kteří jsou ve vědomém spojení s vyššími světelnými světy. Zdá se, že nekonečná láska je v nadzemních oblastech vnímána různě intenzivně. Čím více vědomí proniká do lehčích, méně hustých úrovní, tím intenzivnější je zkušenost lásky. Jak je možné něco takového popsat slovy trojrozměrné lidské mysli?

Christina pokračuje: "Všechno miluji stejně, každou živou bytost - jednoduše vše, co je. To zahrnuje nejen lidi, ale i Zemi, zvířata, rostliny a kameny. A nemiluji je jen tehdy, když je právě vidím nebo se jich dotýkám. Miluji je vlastně pořád."

Jakmile to říká, směje se, neboť ví, že mým uším to zní poměrně podivně. Je ovšem fakt, že tento její láskyplný základní postoj se projevoval po celý její život. Skutečně miluje kameny stejně jako lidi nebo zvířata či naši planetu. Jak jsem již vícekrát pozorovala, Christina disponuje komunikačními prostředky pro kontakt s různými živými bytostmi. Podle ní je všechno oduševněno a vzájemně komunikuje. Opakovaně jsem byla svědkem toho, jak hladí kameny či rostliny, a často i mně zprostředkovávala tuto všeobjímající lásku svými láskyplnými doteky.

V této souvislosti si vzpomínám na její výrok z raného dětství: "Já se určitě nikdy nevdám!"

Dnes čtrnáctiletá dívka vysvětluje své prohlášení takto: "Nenarodili jsme se proto, abychom svoji lásku omezili pouze na jednoho partnera nebo na několik dětí. To mi připadá nepřirozené. A už vůbec nelze pojem láska spojovat výlučně s hmotnou, tělesnou úrovní. Já miluji všechny a každou bytost stejnou měrou. Pro mě existuje jen jedna všeobjímající a bezvýhradná láska."

Partnerství a rodinu však dcera zcela nevyklučuje, i když je pro ni obtížné si to za současných společenských podmínek představit. Na Zemi se inkarnovalo mnoho mladých lidí s rozšířeným vědomím, kteří jsou na podobné cestě jako ona. Kdo dnes může říci, co má pro ně budoucnost přichystané?

V této souvislosti nyní také chápu, proč Christina nemá ráda milostné romány či romantické filmy. Podle jejího vnímání a zkušeností je opravdová láska daleko obsáhlejší, hlubší a nezranitelnější než ta, jež v nich obvykle bývá prezentována. Když jsme u toho, nakousnu další téma, které mě napadlo během přemýšlení nad Christininou blížící se volbou zaměstnání? "Christino, dovedeš si představit, že bys později žila v klášteře jako jeptiška?"

Dokonce i v této otázce má zcela jasno: "Ne, mamí, to určitě ne. Možná je ústraní klášterního života, ať již v jakékoliv podobě, pro některé lidi i dnes tou správnou cestou k rozvinutému vědomí a božství. Minulé generace skutečně pro tuto cestu potřebovaly hodně klidu a dlouhé roky meditací. Pro dnešní děti však společnost lidí nepředstavuje žádný problém, poněvadž přirozeně vibrují na mnohem vyšší úrovni. Ani já se s mým vnímáním nemusím od ostatních izolovat. To by sotva bylo smyslem této evoluce."

Opět jí dobře rozumím. Ať bude mít její budoucnost jakoukoliv podobu, Christina bude nejspíše pracovat "holisticky", tedy nikoliv pouze v jednom izolovaném oboru, a již vůbec ne někde v ústraní, mimo lidi.

Nadcházející probouzení lidstva se děje na etapy. Dalším krokem je revoluce lásky. Láska je síla obsažená ve všech krásných kreativních a radostných skutečnostech, z nichž se skládá svět. Naproti tomu destruktivní mocenské struktury jsou jenom zrcadly strachu a nedostatku lásky obyvatelstva. Opravdová láska zanechává všechny obavy za sebou a nejenže umožňuje líbeznou revoluci, ba dokonce ji činí nevyhnutelnou. Umožníme-li energii lásky, aby v nás vzplanula, bude to jako objev ohně podruhé v historii lidstva. Oheň lásky se rozšíří ve všech srdcích - a skrze lásku se změní a nově zformují všechny systémy tohoto světa. Láska je nepronikající síla přírody, a tím také síla nás všech.

Je polovina května 2015. Telefonicky mě kontaktuje žena, jež se přes různé zdroje dozvěděla o Christinině nadání a svěruje mi tragický zdravotní příběh své dcery. Jsem ohromena matčinou otevřeností a uvědomuji si vážnost nemoci, o níž mi vypráví. V ten den o něco později popisuji situaci Christině, aniž bych přitom zmínila skutečný rozsah dívčina utrpení nebo pozadí její nemoci. Vycházím přitom z názoru, že Christina stejně nebude schopna její nemoc nikam zařadit, natož pro dívku něco konkrétního udělat. O to více mě překvapuje, že Christina bez vyzvání stanoví poměrně přesnou diagnózu. Zamyšleně pronese: "Problémy této dívky jsou v mentální rovině. Vidím tam shluky, i když dívka není v mé blízkosti. V této mentální vrstvě se obvykle soustředují onemocnění spojená se závistí. Problém je lokalizován ve stejné rovině jako u drogově závislého či někoho, kdo trpí anorexií."

Znovu se podívám. Za prvé nad tím, jak čtrnáctiletá dívka formuluje diagnózu na vzdálenost více než 100 kilometrů, a za druhé, že se vyzná v problematice závislostí. Doposud jsme se totiž spolu o závislostech nebavily. A přesto správně rozpoznala, v čem se skrývá skutečný dívčin problém, ačkoliv jsem před ní její onemocnění úmyslně neodhalila. Předpokládám, že Christina tu vzhledem k závažnosti situace nic nezmuže. Nicméně, cítím povinnost následovat naléhavou prosbu zoufalé matky, a jejím jménem se Christiny ptám: "Myslíš si, že bys mohla té dívce poslat trochu světla?" Tiše a věcně mi odpoví: "Mami, kdybych jí teď jen tak poslala světlo, pouze bych tím celou spirálu směřující do propasti podpořila. Abych jí pomohla, měla bych si vymyslet něco jiného. Nemohu do dané věci zasahovat, aniž by dotyčná osoba o tom věděla, nebo dokonce proti její vůli. Každá lidská bytost má svoji svobodnou vůli - a do ní se nesmíme vměšovat bez vyzvání. To je zákon, který nebudu porušovat. Ta dívka je ještě nevinné dítě, ale nějak se odklonila od cesty své duše. Neboj se, přijdu na něco, jak bych jí pomohla." O několik dní později Christina příběhem celá nadšená a hlásí mi: "Mami, ode dneška má Elena (dvojče Christiny, která zemřela za pár měsíců po svém narození) u sebe nějakou dívku. Něco takového se doposud za celých čtrnáct let zatím nestalo. Je to tak líbezné - Elena svou roztomilou ručkou drží za ruku jiné děvčátko! Co to asi znamená?"

Christina mi popisuje dívku na jemnohmotné úrovni, jak drží za ruku její zesnulé dvojče. Po konzultaci s matkou skutečně zjistíme, že se jedná o nemocnou holčičku, jejíž matka Christinu požádala o pomoc. Velmi mě to překvapilo a současně se mi ulevilo. Christina v tom totiž poznává jasné znamení, že dívka ji nyní prosí o pomoc z vlastní vůle - je to jasný, ale také velmi obtížný úkol. Nedovedu si představit, co teď vzhledem k rozsahu onemocnění Christina udělá, neboť dobře vím, že takoví pacienti patří nevyhnutelně do nemocniční péče.

V příštích několika dnech je zřejmé, jak moc se Christina nemocnou dívkou zabývá, přičemž každodenní život se vším, co k němu patří, zvládá jako obvykle v nejlepší náladě. Každý den se však ptá, jestli nevolala dívčina matka. Pokaždé jí říkám, že bude lepší, když na ni nebudeme naléhat, sama se ozve, až to bude považovat za správné.

Po zhruba dvou týdnech přijde konečně jednoho dopoledne spásný telefonát. Já jsem mezitím na celou záležitost skoro zapomněla. Kromě toho jsem beztak neočekávala, že by Christina v této těžké situaci mohla něco ovlivnit. Během telefonního hovoru s matkou dívky mi přeběhne mráz po zádech. To, co mi sděluje, je téměř neuvěřitelné. Vděčně, téměř s úctou mi popisuje, jak se zdravotní stav její dcery z nevysvětlitelných důvodů natolik zlepšil, že ji lékaři považují za vyléčenou. Všechny její složité problémy prý záhadně zmizely. Matka je přesvědčena, že toto zázračné uzdravení má na svědomí Christina, a neví, jak jí má poděkovat. I já jsem ohromena a nemám daleko k slzám. Dohodneme se, že o tom nebudeme nikomu říkat. Ten den velmi napjatě čekám, až se Christina vrátí ze školy, abych jí povyprávěla, co se stalo. Když konečně dorazí, o telefonátu jí nic neřeknu, ale namísto toho se zeptám: "Řekni mi, Christino, drží Elena tu dívku stále za ruku?" Dcera se na mě ohromeně

podívá a vesele odpoví, jako by to byla zcela vedlejší záležitost: "Ach ano, mami, úplně jsem zapoměla ti o tom říct. Elena je už asi tři dny sama, holčička zmizela. Jakmile se s námi loučila, její úsměv nám jasně ukazoval, že je zase v pořádku."

Opět mám husí kůži po celém těle a jsem z toho úplně pať. Takže Christina již několik dní ví, že je dívka zdravá, ale nebylo to pro ni natolik důležité, aby mi o tom řekla! Na pozadí rozsáhlého Christinina horizontu reality se spousta událostí nezdá být nijak důležitá, aby o tom mluvila. Pak jí povím, že dnes volala dívčina matka, aby potvrdila její uzdravení a vyřídila Christině své upřímné díky. Christina k tomu vysvětluje: "Viš, mami, naučila jsem se při tom něco důležitého. Až doposud jsem svoji modrou léčivou energii, jež se mimochodem shromažďuje za mým žaludkem v podobě energetických koulí, používala k léčení vždy bez problémů. V tomto případě však byla spotřebovaná již za půl dne. Kvůli velké vzdálenosti se zhruba polovina energie ztratila cestou, což je stejně nesmyslné mrhání touto vzácnou energií. Tak jsem zjistila, že pomocí svého světelného paprsku mohu čerpat jinou energii, vesmírnou léčivou energii. Je mnohem silnější než modrá pozemská energie. S touto energií jsem i snadno překonala vzdálenost mezi mnou a nemocnou. Bylo by ovšem jednodušší, kdyby dívka byla přímo u nás. Ale v tomto případě to nebylo možné."

Mami, úžasným zjištěním pro mě je to, že tuto vesmírnou energii mám zřejmě k dispozici neomezeně, aniž by mě to jakkoliv oslabovalo nebo jinak přetěžovalo. Nebylo ovšem vůbec snadné ji správně nasměrovat. Musí se s ní zacházet velmi obezřetně a zodpovědně, proto bývá svěřena pouze tomu, kdo vibruje dostatečně vysoko, tudíž má i potřebné znalosti a smysl pro zodpovědnost."

Opět mi dojdou slova, jelikož Christina nejen potvrdila dívčino uzdravení, ale též ho objasnila. To však není všechno. Tiše dodává: "Mami, v tomto případě by klasická medicína skutečně neměla žádnou šanci." Není pro mě jednoduché strávit tuto neobyčejnou událost. Teprve po několika dalších telefonátech s matkou děvčete si postupně uvědomuji, že její dcera je skutečně naprosto zdravá, což je pro celé její okolí obrovská záhada.

O několik dní později, poté, co jsem postupně zpracovala události kolem nezvyklého uzdravení, upozorňuji Christinu na to, že by vesmírná léčivá energie, s níž může nyní pracovat, mohla zlepšit její profesní vyhlídky. Okamžitě pochopí, kam mířím, a jasně a jednoznačně na to zareaguje: "Na to zapomeň, mami. Ze mě určitě léčitelka nebude, ani nechci být takto pojmenovávána."

"Proč ne? Mohla bys toho přece pro lidi tolik udělat..."

Její odpověď nemůže být jasnější: "Nejsem na tomto světě proto, abych konala zázraky. Chtěla bych navrátit do každé lidské bytosti mír a Božské vědomí. Pak lidé poznají, že se dokážou uzdravit sami."

Chápu. A i z pohledu naturopatky s tím mohu jen souhlasit. Je známo, že v každém člověku dřímá potenciál k samouzdravení. Christina dodává: "Samoléčebné síly se odhalují postupně v průběhu individuálního rozšiřování vědomí. Čím vyšší je individuální vibrační frekvence člověka, tím více se aktivují jeho samoléčebné síly. Rozhodující je srdeční čakra, přesněji řečeno nezištná láska. Jakmile se tato láska začne rozvíjet, to znamená od frekvence vědomí okolo 500 LOC, může se projevit i samoléčení."

Znovu si uvědomuji, jaké rezervy má náš aktuální zdravotní systém. Existuje tolik různých onemocnění a tolik různých odborníků, kteří se podle svého nejlepšího vědomí snaží nalézt účinné léčebné metody a prostředky na všechny nejrozličnější nemoci. Zároveň by to mohlo být mnohem jednodušší. Většina pacientů potřebuje v první řadě schopného učitele života, něco jako kouče vědomí, jenž by jim ukázal širší souvislosti. Potřebují někoho, kdo sám v sobě objevil harmonii a zdraví, a na základě této kvalifikace jim dovede ukázat jejich individuální cestu, jak v sobě probudí harmonii a zdraví. Děje se to tak, že si nejprve uvědomíme zatěžující vzorce a vlivy, pak se s nimi nebezodpovědně smíříme, a nakonec je

transformujeme v něco pozitivního. V souvislosti s mým povoláním mě téma léčení velmi zajímá, a tak požádám Christinu o další informace.

Vysvětluje: "Nedovede-li se někdo vyléčit vlastními silami, ale nechá si pomoci energetickým léčitelem, poté úspěch léčby závisí především na energetickém potenciálu léčitele. Rozlišuji dvě odlišné energie. První z nich je pozemská, kterou u sebe označuji jako modrou energii. Tuto pozemskou energii tvoří léčitel svými samoléčebnými silami. Může tuto energii vědomě použít, ba i vytvářet z ní menší zásoby. Jsou-li zásoby vyčerpány, potřebuje energie nějaký čas na obnovu. Jestliže léčitel pacientovi poskytne více léčivé energie, než má sám, redukuje se tím jeho vlastní samoozdravné schopnosti. V extrémním případě by to mohlo mít za následek jeho smrt. Je proto mimořádně důležité, aby měl léčitel své hranice a nepřekračoval je. Pozemská léčivá energie má v závislosti na vibracích léčitele různě vysokou frekvenci. Jednoduše řečeno, čím výše vibruje jeho vědomí, tím vyšší jsou i vibrace jeho léčivé síly."

"A v čem přesně se odlišuje tato energie od té druhé léčivé energie?" zajímá mě. "Ta druhá energie je vesmírná léčivá energie, kterou jsem sama nazvala zlatá energie. Jak jsem již řekla, může se využívat až od určitého stupně vědomí. Předpokládám, že tehdy, má-li člověk otevřenou korunní čakru a vibruje-li ve frekvenčním rozsahu minimálně okolo 600 LOC. Tato zlatá vesmírná energie je nevyčerpatelná, a poněvadž je i nesmírně intenzivní, vyžaduje odpovídající vysokou úroveň vědomí a velkou etickou zodpovědnost, aby se s ní nakládalo přiměřeným způsobem. U mě je to tak, že tato vesmírná energie proudí do mého těla přes můj světelný paprsek. To se děje vždy vědomě, nikdy nevědomě. Obě energie se od sebe výrazně liší svou účinností. Vesmírná energie je asi desetkrát účinnější než ta pozemská. Bez ohledu na tento rozdíl však pro mě i pro všechny ostatní, kdo s takovými léčivými energiemi pracují, platí stejné etické zásady."

Bernadette von Dreien

Odkaz na koupi knihy: https://www.dobre-knihy.cz/christina-dvojcata-zrozena-jako-svetlo-437428.html?utm_source=seznam&utm_medium=cpc&utm_campaign=PLA_Popularne+nau cna&utm_content=popularne+nau cna

Rozhovory s Christinou na YOU TUBE zde:

<https://www.youtube.com/channel/UCrechxcQQlb8TxNxLrGQ-0Q/videos>

DALŠÍ INSPIRACE, ODKAZY a tipy:

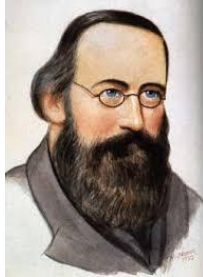
Zdieľajme seba ako „status Zdroja“ (krásné, inspirativní video)

Katarína Soleil o tom, co bychom měli mít ve vědomí: <https://www.youtube.com/...rxk>

AKTUÁLNÍ MEDITACE dle horoskopu novoluní (připravuje H. Kupková)
EKO (Esoterický klub Ostrava): <https://ekoklub6.webnode.cz/>

JAKOB LORBER - NEZNÁMÝ PROROK

Velmi poučné a inspirativní video o jednom z největších mystiků,
 duchovních učitelů a proroků: <https://www.youtube.com/...ogo>

Web spisů mystika Jakoba Lorbera ke stažení a informace o díle: www.lorber.cz

Braco - léčení – sdílení – meditace: LIVESTREAM

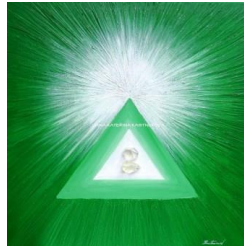
<https://braco-tv.me/livestream.jsp>

OTEVÍRÁNÍ DVEŘÍ DO NITRA:

Klikni si na číslo a přečti poselství pro sebe: <http://rozkvet.cz/dvere/dvere.htm>

GOSCHA TV 1: <https://www.youtube.com/user/GoschaTV1?fbclid=IwAR12tCHwLAW-sxcTt0q1AYrAf2CyEqssybJsdHz5CynEBS7qv5hxLleiHWA>

PRODEJNÍ VÝSTAVY nádherných energetických obrazů Jany Kateřiny Kastnerové:
http://www.obrazyenergeticke.cz/#utm_source=search.seznam.cz&utm_medium=ppd&utm_content=promise_link_firmy&utm_term=Jana%20Kate%c5%99ina%20Kastnerov%c3%a1&utm_campaign=firmy.cz-12724546

Plán přednášek na III. čtvrtletí 2020také na webové stránce - <https://ostrava.unitari.net/program/>**Červenec**

3. Pá	Hudební úvod, písně	Věčné obnovování - 1. část	Beseda k tématu	Poslech duch. skladeb
10. Pá	Hudební úvod, písně	Věčné obnovování - 2. část	Beseda k tématu	Poslech duch. skladeb
17. Pá	Hudební úvod, písně	Co nám život přináší a co my jemu? 1. část	Beseda k tématu	Poslech duch. skladeb
24. Pá	Hudební úvod, písně	Co nám život přináší a co my jemu? 2. část	Beseda k tématu	Poslech duch. skladeb
31. Pá	Hudební úvod, písně	Reálnost života	Beseda k tématu	Poslech duch. skladeb

Srpen

7. Pá	Hudební úvod, písně	Zákonitosti životních pravd a moudrostí - 1. část	Beseda k tématu	Poslech duch. skladeb
14. Pá	Hudební úvod, písně	Zákonitosti životních pravd a moudrostí - 2. část	Beseda k tématu	Poslech duch. skladeb
21. Pá	Hudební úvod, písně	Zákonitosti životních pravd a moudrostí - 3. část	Beseda k tématu	Poslech duch. skladeb
28. Pá	Hudební úvod, písně	Víra a doufání - 1. část	Beseda k tématu	Poslech duch. skladeb

Září

4. Pá	Hudební úvod, písně	Víra a doufání – 2. část	Beseda k tématu	Poslech duch. skladeb
11. Pá	Hudební úvod, písně	Řešení problémů? - Pozitivitou!	Beseda k tématu	Poslech duch. skladeb
18. Pá	Hudební úvod, písně	Božská radost	Beseda k tématu	Poslech duch. skladeb
19, 20	UNITÁŘSKÝ SNĚM V LIBERCI			
25. Pá	Hudební úvod, písně	Magická síla lásky 1. část	Beseda k tématu	Poslech duch. skladeb

Poznámka:

Termíny mohou být přesunuty vzhledem k momentálním možnostem lektorů a účastníků, případně účasti hostů z Brna či Prahy.

NOVĚ: Od října 2020 se přesouvají páteční setkání na čtvrtek...

Seznam všech knih a časopisů: <http://www.maliarik.wz.cz/seznamyknih.html>

Pohled na Vilu Univers z ulice Vrázovy...

Zpravodaj vydává:

Obec unitářů v Ostravě a Knihovna Vila Univers Ostrava, Vrázova 5
70300 Ostrava-Vítkovice (naproti ředitelství Vítkovic)

<http://ostrava.unitari.net/>

web Obce unitářů v Ostravě (program akcí, informace o činnosti Unitářů)

www.maliarik.wz.cz

web knihovny Vily Univers (+ nově přidané duchovní spisy ke čtení i stažení)
(provozní doba, seznamy všech knih, duch. spisy ke stažení, články, odkazy)

Redakční rada:

Hana Kupková: <https://meditacnifotoobrazymk.blogspot.com/>

<http://www.spisysebepoznani.wz.cz/>

e-mail: vilaunivers@seznam.cz

Libor Mikš <http://ostrava.unitari.net/> e-mail: unitari@seznam.cz

Jan Grossmann e-mail: jangrossmann4@gmail.com.

Jaroslav Grossmann

VŠECHNY ZPRAVODAJE JSOU KE STAŽENÍ ČI ČTENÍ ON-LINE ZDE:

<http://www.maliarik.wz.cz/odkazy/zpravodaje.html>

Redakční poznámka: Starší převzaté články nejsou redakčně upravovány.

Za obsah článku nese odpovědnost jeho autor.

Názory v příspěvcích se nemusí shodovat s názory redakční rady.